

Arrest

nr. 307 997 van 10 juni 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LAMARCHE
Rue Grande 84
5500 DINANT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 3 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 11 maart 2024.

Gelet op de beschikking van 24 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. LAMARCHE, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. De verzoekende partij dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2023 waarbij er wordt besloten tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

2. Overeenkomstig artikel 57/6/5, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming indien de vraag om inlichtingen zonder antwoord blijft en verzoekende partij hiervoor binnen een door de Koning bepaalde redelijke termijn geen geldige reden opgeeft.

Gelet op het bepaalde in artikel 10, § 3 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, bedroeg de door de Koning bepaalde redelijke termijn om schriftelijk een geldige reden mee te delen indien de vraag om inlichtingen zonder antwoord blijft te dezen een maand na de verzending van de brief hiertoe.

In het licht van het voorgaande wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat de verzoekende partij geen gevolg heeft gegeven aan de brief van de commissaris-generaal van 3 augustus 2023 waarbij een vraag om inlichtingen werd gestuurd. Evenmin heeft de verzoekende partij een geldige reden aangebracht om haar niet antwoorden te rechtvaardigen binnen de termijn van 30 dagen na het versturen van de brief.

3. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij de brief met de vraag om inlichtingen niet ontvangen heeft. Uit de stukken van het administratief dossier dat op 3 augustus 2023 vanuit het CGVS een brief werd gestuurd met een nieuwe oproeping voor een persoonlijk onderhoud op 29 augustus 2023. In deze brief werd gesteld dat, naast het verlenen van een geldig motief voor haar afwezigheid aan het persoonlijk onderhoud, de verzoekende partij eveneens gevraagd wordt om schriftelijk alle elementen/motieven mee te delen op basis waarvan zij meent internationale bescherming nodig te hebben. Indien de verzoekende partij niet antwoordt op dit verzoek om inlichtingen binnen de maand na de verzending ervan en hiervoor geen geldige reden opgeeft, mag de commissaris-generaal krachtens artikel 57/6/5, §1, 2° van de Vreemdelingenwet haar verzoek om internationale bescherming weigeren.

Gelet op het bepaalde in artikel 10, § 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen mag het verzoek om inlichtingen gevoegd zijn in de oproeping tot gehoor of kan het het voorwerp uitmaken van een aparte brief.

Er is geen enkele indicatie dat deze brief, die aangetekend werd verstuurd, niet zou zijn toegekomen. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt bovendien dat de advocaat van de verzoekende partij op 24 augustus 2024 een e-mail had gestuurd naar de commissaris-generaal met in bijlage een medisch attest waarmee de advocaat liet weten dat verzoekende partij niet aanwezig kon zijn op het persoonlijk onderhoud van 29 augustus 2023 wegens medische redenen. Hieruit blijkt dat zowel de advocaat als de verzoekende partij wel degelijk de brief van 3 augustus 2023 hebben ontvangen.

Waar de advocaat van verzoekende partij stelt dat uit zowel de medische verklaring als de psychologische verklaring, gevoegd bij het verzoekschrift, blijkt dat 'de gezondheidstoestand van verzoekende partij haar niet in staat stelt om haar vreezen bij terugkeer aan te pakken', merkt de Raad op dat uit deze stukken enkel blijkt dat verzoekster niet in staat zou zijn om op het CGVS te verschijnen voor een persoonlijk onderhoud. Niets in het administratief dossier of in haar verzoekschrift wijst er evenwel op dat verzoekster de vraag tot inlichtingen niet schriftelijk kon beantwoorden, en niets kan het gebrek hieraan dan ook rechtvaardigen.

4. Derhalve lijkt verzoekende partij met haar betoog in het verzoekschrift er niet in te slagen om aan te tonen of aannemelijk te maken dat de verwerende partij in de bestreden beslissing en in casu ten onrechte zou hebben besloten tot de beëindiging van haar verzoek op grond van artikel 57/6/5, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. In dit opzicht is het niet nuttig om de vluchtmotieven van de verzoekende partij te toetsen aan artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen

als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 17 mei 2024 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoekster verwijst naar de medisch-psychologische attesten die zij heeft gevoegd bij haar nota en stelt dat zij hieraan niets heeft toe te voegen.”

5. Verzoekster brengt ter zitting, met voormelde argumentatie, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 27 februari 2024.

Uit de bij haar aanvullende nota van 10 april 2024 gevoegde stukken, met name een medisch attest van 20 maart 2024 en het psychologisch attest van 15 maart 2024, kan geenszins blijken of worden afgeleid dat verzoekster ten tijde van de vraag om inlichtingen, die het CGVS haar begin augustus 2023 per aangetekende brief verstuurde, niet in staat was om deze vraag schriftelijk te beantwoorden. Waar uit deze stukken zou volgen dat verzoekster heden noch mondeling noch schriftelijk kan worden gehoord, blijkt uit een zorgvuldige lezing van deze stukken geenszins dat zij ten tijde van de vraag om inlichtingen niet in staat was om schriftelijk te worden gehoord. De Raad herinnert verder aan wat in punt 3 van de beschikking werd gesteld met betrekking tot de stukken gevoegd bij het verzoekschrift: *“Waar de advocaat van verzoekende partij stelt dat uit zowel de medische verklaring als de psychologische verklaring, gevoegd bij het verzoekschrift, blijkt dat ‘de gezondheidstoestand van verzoekende partij haar niet in staat stelt om haar vrezen bij terugkeer aan te pakken’, merkt de Raad op dat uit deze stukken enkel blijkt dat verzoekster niet in staat zou zijn om op het CGVS te verschijnen voor een persoonlijk onderhoud. Niets in het administratief dossier of in haar verzoekschrift wijst er evenwel op dat verzoekster de vraag tot inlichtingen niet schriftelijk kon beantwoorden, en niets kan het gebrek hieraan dan ook rechtvaardigen.”*

Bovenal verklaren noch rechtvaardigen deze stukken gevoegd bij de aanvullende nota van 10 april 2024 waarom verzoekster, indien zij hiertoe destijds niet in staat zou zijn geweest, geheel heeft nagelaten om binnen de maand na de verzending ervan een geldige reden op te geven voor haar niet-antwoorden op het verzoek om inlichtingen.

Verzoekster brengt bijgevolg geen concrete argumenten aan die ertoe nopen anders te oordelen dan wat werd aangegeven in voormelde beschikking.

Niets belet de verzoekster evenwel om een nieuw verzoek om internationale bescherming in te dienen waarbij met toepassing van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet haar beschermingsverzoek meteen ontvankelijk zal worden verklaard en zij de mogelijkheid heeft om alsnog te worden gehoord tijdens een persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

6. Bijgevolg wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES